

har fundet frem til en løsning, som vel ikke er fuldt tilfredsstillende, fordi den er kun en adfærdskodeks, men som giver det rigtige resultat, at protokollerne rent faktisk offentliggøres.

Det fremgår klart af udvalgsbetænkningen, at der ikke er opbakning til at gå videre med Enhedslistens forslag, og regeringen kan derfor – ligesom i øvrigt et flertal i udvalget – ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter den gennemgang, der har været af det her forslag både i Europaudvalget og ved førstebehandlingen, kan det selvfølgelig ikke undre, at udenrigsministeren kommer til den konklusion, at regeringen ikke kan støtte forslaget. Det kommer ikke som nogen overraskelse – desværre.

Må jeg sige på Dansk Folkepartis vegne, at vi selvfølgelig anerkender, at der er lavet en adfærdskodeks – et arbejde, som vi i øvrigt har støttet regeringen i – som indebærer, at der sker offentliggørelse af rådsprotokoller, medmindre der er et flertal imod det, og som indebærer, at et land kan offentliggøre sine egne rådsreklæringer; men for os at se er det slet, slet ikke nok. Vi anerkender de små skridt, der er taget, men finder overhovedet ikke, det er nok.

Vi mener, det er forfatningsretligt yderst betænkeligt, at der overhovedet kan forekomme vedtagelser, som jo forpligter såvel de nationale parlamenter – det har vi set flere eksempler på – som befolkningen i de enkelte EU-lande på ting, hvor udgangspunktet er, at der foreligger noter, der foreligger rådsprotokoller, som befolkningerne ikke er vidende om, og parlamenterne ikke er sikre på at blive gjort bekendt med. Det er forfatningsretligt betænkeligt, og vi finder ikke, at regeringen i de svar, der er afgivet til Folketingets Europaudvalg om den her sag, har været i stand til at forklare forholdet mellem grundloven og denne her adfærd fra EU's side på tilfredsstillende vis.

Derfor er vi glade for at få mulighed for her ved anden og sidste behandling af dette beslutningsforslag at stemme for det forslag, som er fremsat af Enhedslisten. Det er nok, som udenrigsministeren siger, anden og sidste behandling i denne omgang, men det er bestemt ikke sidste gang, vi her i Folketingssalen kommer til at diskutere spørgsmålet om lukkede rådsprotokoller i EU. Det tror jeg der er flere partier her i Folketinget, der vil sørge for.

Lad mig blot til sidst sige – foranlediget af det, hr. Keld Albrechtsen sagde om Venstres håndtering af spørgsmålet om rådsprotokoller – at Venstres linje omkring selve beslutningsforslaget egentlig har været ganske klar. Man har været imod det både ved førstebehandlingen, i udvalget og ved andenbehandlingen.

Men det er jo rigtigt, når det siges, at i de debatter, hvor vi så har diskuteret spørgsmålet om rådsprotokoller, har Venstre haft en helt anden melding, nemlig at man skulle offentliggøre disse her rådsprotokoller, og at man også skulle have selve systemet lavet om, så man ikke fremover havde rådsprotokoller, som ikke var offentligt tilgængelige. Jeg synes også, der er noget, der holder i den argumentation, der føres i forsamlingshusene rundt om i det ganske land og også her i Folketingssalen, når sådan vi diskuterer i festligt lag og med store armbevægelser, og så konklusionen, hvordan man så stemmer til det her forslag.

Men som sagt: Dansk Folkeparti støtter forslaget, og vi håber, at der på et eller andet tidspunkt – det viser sig ikke her, men på et eller andet senere tidspunkt – vil være et flertal i Folketinget, som vil følge indholdet i det beslutningsforslag, som vi her har til anden og sidste behandling.

Formanden:

Hr. Ole Stavad og derefter hr. Keld Albrechtsen.

Ole Stavad (S):

Jeg synes, der er grund til at udtrykke taknemlighed over, at vi i 1993 fik en udenrigsminister, som måske ikke holder slet så store og flotte festtaler som den foregående udenrigsminister, men som til gengæld har en god tendens til at sætte handling bag ordene. Det har den nuværende udenrigsminister på regeringens vegne gjort i den her sag. Derfor forholder det sig, som udenrigsministeren tidligere har sagt.

Til gengæld er jeg så fuldstændig enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det har været et meget mystisk forløb, vi har set fra partiet Venstre i den her sag. Man fortsætter med festtalerne, man snakker om åbenhed, men da man havde chancen, gjorde man ingenting; man har overhovedet ikke gjort noget som helst for at levere varen, mens man selv havde chancen.

Man fortsætter med festtaler, men der er ingen hold i det, man siger; man forsøger også her at klare sig med form og stil og flotte ord. Men det er så det, der er i Venstre. Det ser vi i